Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 2009–2010

# 31 950 Aanpassing van enige wetten teneinde een aantal zelfstandige bestuursorganen onder de werking van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen te brengen

**Nr. 5 Herdruk***

## NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG

Ontvangen 24 december 2009

Met belangstelling heb ik kennis genomen van het verslag van de vaste commissie voor Volksgezondheid, Welzijn en Sport over het wetsvoorstel tot aanpassing van enige wetten, teneinde een aantal zelfstandige bestuursorganen op het terrein van VWS onder de werking van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen (hierna: de Kaderwet) te brengen. In het hiernavolgende zal ik ingaan op de vragen en opmerkingen van de commissie.

### ALGEMEEN

#### 1. Doel van het wetsvoorstel

Ik ben blij met de steun van de leden van de CDA-fractie voor het onder de werking van de Kaderwet brengen van de betrokken zelfstandige bestuursorganen.

Naar aanleiding van de opmerking van de leden van de SP-fractie dat zij in het algemeen kritisch staan tegenover het oprichten van zelfstandige bestuursorganen omdat daarmee een deel van de verantwoordelijkheid wordt uitbesteed en de zeggenschap van de overheid wordt verminderd, wordt erop gewezen dat in het onderhavige wetsvoorstel géén nieuwe zelfstandige bestuursorganen worden opgericht. Het onderhavige wetsvoorstel heeft uitsluitend tot doel om reeds bestaande zelfstandige bestuursorganen onder de reikwijdte van de Kaderwet te brengen. Die Kaderwet strekt er juist toe voldoende toezicht- en sturingsinstrumenten te creëren ter waarborging van de democratische controle op het functioneren van de zelfstandige bestuursorganen en de bepalingen met betrekking tot zelfstandige bestuursorganen waar mogelijk te harmoniseren.

De leden van de CDA-fractie vragen wanneer het voorstel tot het omvormen van het CAK tot zelfstandig bestuursorgaan te verwachten is. Gezien de bestaande uitvoeringsproblemen en de onduidelijke ministeriële verantwoordelijkheid vinden zij dat hier snelle voortgang is gewenst. Zij vragen of hiervoor reeds een plan van aanpak bestaat en zo nee, waarom niet.

* i.v.m. een correctie in de aanhef

KST139550
0910tkkst31950-5
ISSN 0921 - 7371
Sdu Uitgevers
's-Gravenhage 2010

Zoals aan de Tweede Kamer in het Algemeen Overleg van 17 juni 2009 over AWBZ-dossiers alsmede in het plenaire debat van 3 september 2009 over het jaarverslag 2008 van de Nationale Ombudsman is toegezegd, zal de Kamer eind van dit jaar verder worden geïnformeerd over de bestuurlijke inbedding van het CAK. Alle opties die er zijn, worden momenteel afgewogen. Er moeten heel wat stappen worden gezet, niet alleen institutioneel, maar ook op het vlak van de medewerkers van het CAK. Dat moet op een zorgvuldige manier gebeuren.

## 2. Afwijkingen van de Kaderwet

De leden van de CDA-fractie zijn van oordeel dat zo min mogelijk moet worden afgeweken van de Kaderwet. Zij hebben de indruk dat de voorgestelde beperkingen van de mogelijkheid van de minister om overeenkomstig artikel 22 van de Kaderwet een besluit van een zelfstandig bestuursorgaan te vernietigen verder strekken dan noodzakelijk is. De betrokken leden vragen zich af of een vernietigingsbevoegdheid van besluiten in individuele gevallen wel in alle gevallen onwenselijk is. Zij wijzen er daarbij op dat een zelfstandig bestuursorgaan een overheidstaak uitoefent waarmee grote publieke en budgettaire belangen gemoeid kunnen zijn. De minister moet volgens de betrokken leden in geval van taakverwaarlozing of bij een verkeerde belangenafweging door het zelfstandig bestuursorgaan rechtstreeks zijn verantwoordelijkheid kunnen nemen. Zij vragen hoe zich dit anders verhoudt tot de ministeriële verantwoordelijkheid. Ook willen de betrokken leden graag weten of de regering de verwachting heeft dat zij anders zelf te weinig terughoudend met haar vernietigingsbevoegdheid zal omgaan. Zij merken op dat een vernietigingsbevoegdheid toch niet te vergelijken is met bijvoorbeeld een goedkeuringsbevoegdheid, waarbij zij opmerken dat een goedkeuringsbevoegdheid wel tot te veel politieke bemoeienis zou leiden.
De leden van de CDA-fractie vragen de regering haar overwegingen tot het veelvuldig schrappen van de vernietigingsbevoegdheid uitgebreid te motiveren.

Ik onderschrijf het uitgangspunt van de betrokken leden dat zo min mogelijk van de Kaderwet dient te worden afgeweken. Ook deel ik het oordeel van de betrokken leden dat het in artikel 22 van de Kaderwet geregelde vernietigingsrecht iets anders is dan een goedkeuringsrecht alsmede dat een goedkeuringsrecht voor door een zelfstandig bestuursorgaan genomen besluiten voor individuele gevallen principieel tot te veel bemoeienis zou leiden en in strijd zou zijn met het zelfstandige karakter van een zelfstandig bestuursorgaan.
De reden om voor het College ter beoordeling van geneesmiddelen (Cbg), de Centrale commissie voor medisch-wetenschappelijk onderzoek (CCMO), de Nederlandse Transplantatie Stichting (NTS), ZorgOnderzoek Nederland (ZON) en de Nederlandse zorgautoriteit (NZa) voor een aantal besluiten artikel 22 van de Kaderwet buiten toepassing te laten, vindt niet zijn grondslag in de verwachting van de regering dat zij anders te weinig terughoudend om zal gaan met deze vernietigingsbevoegdheid, maar in de overtuiging dat sprake is van besluiten ten aanzien waarvan gegarandeerd moet zijn dat geen sprake kan zijn van politieke beïnvloeding. Dit gezien de aard van de betrokken besluiten en het motief om die besluiten niet door de minister maar door een zelfstandig bestuursorgaan te laten nemen. Mede gezien het verzoek van de betrokken leden om het schrappen van de vernietigingsbevoegdheid uitgebreid te motiveren, wordt hieronder voor het Cbg, de CCMO, de NTS, ZON en de NZa aangegeven om welke redenen politieke beïnvloeding op de betrokken besluiten moet worden voorkomen.

*Cbg*

In het wetsvoorstel wordt voorgesteld het vernietigingsrecht buiten toepassing te verklaren voor de besluiten die het Cbg neemt ter uitvoering van de in artikel 9, eerste lid, onder a, b, c en d, van de Geneesmiddelenwet bedoelde taken. Dit betreffen besluiten met betrekking tot handelsvergunningen en parallelhandelsvergunningen voor geneesmiddelen, besluiten met betrekking tot de indeling van geneesmiddelen, besluiten omtrent de geneesmiddelenbewaking alsmede besluiten ter uitvoering van Europese verordeningen en beschikkingen. Uitgangspunt hierbij is dat het Cbg een deskundigencollege is dat in het kader van bovenbedoelde taken de werkzaamheid, veiligheid en kwaliteit van geneesmiddelen dient te beoordelen. Hierbij baseert het Cbg zich op farmacologische, toxicologische en klinische aspecten. Van groot belang wordt geacht dat de besluitvorming ter zake uitsluitend op overwegingen van wetenschappelijke aard berust en dat bestuurlijke en politieke overwegingen ter zake geen enkele rol kunnen spelen. Hierbij zij ook vermeld dat de taak van het Cbg omtrent de toelating van geneesmiddelen strikt gescheiden moet blijven van de besluitvorming inzake de vergoeding van die geneesmiddelen, welke bij de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport berust.

*CCMO*

De CCMO is op grond van de Wet medisch-wetenschappelijk onderzoek met mensen (WMO) belast met het beoordelen van bepaalde protocollen voor wetenschappelijk onderzoek, het erkennen van medisch ethische toetsingscommissies (metc) alsmede het administratieve beroep voor oordelen van een erkende metc.
Het beoordelen van voorstellen voor wetenschappelijk onderzoek gebeurt met het oog op de bescherming van de proefpersonen. Hierbij mogen politieke overwegingen geen enkele rol spelen. Bovendien mag de vrijheid van wetenschappelijk onderzoek niet door politieke beïnvloeding op beslissingen over individuele onderzoeksprotocollen worden belemmerd. In dit kader is van belang dat het vereiste van onafhankelijkheid van de beoordelende commissie ook uitgangspunt is in de richtlijn Good Clinical Practice (nr 2001/20/EG).
Ook ten aanzien van besluiten omtrent de erkenning van metc's dient politieke beïnvloeding te worden voorkomen. Een belangrijk aspect bij de erkenning van metc's is de bemensing van de betrokken metc's. Het is onwenselijk dat bij benoemingen politieke aspecten een rol zouden spelen en bijvoorbeeld rekening zou worden gehouden met de politieke voorkeur van de te benoemen personen. Ook bij beslissingen op door belanghebbenden ingesteld administratief tegen beslissingen van metc's behoren politieke motieven geen enkele rol te spelen en dient politieke bemoeiing te worden voorkomen.
De CCMO doet niet alleen beoordelingen in het kader van de WMO, maar ook in het kader van de Embryowet (artikelen 10, 16 en 19). Het gaat hierbij om beoordelingen over onderzoeksprotocollen betreffende wetenschappelijke onderzoeken met embryo's of foetussen. Ook voor zodanige beoordelingen geldt dat politieke overwegingen hierbij geen rol mogen spelen.
Gezien het vorenstaande is in het wetsvoorstel voorgesteld om ten aanzien van de besluiten die de CCMO neemt ter uitvoering van de WMO en de artikelen 10, 16 en 19 van de Embryowet, het vernietigingsrecht buiten beschouwing te laten.
In dit kader wordt er op gewezen dat tijdens de parlementaire behandeling van de WMO de wenselijkheid naar voren is gekomen om bepaalde ongewenste ontwikkelingen op het terrein van de geneeskunde tegen te gaan. Mede naar aanleiding daarvan is de Wet op bijzondere medische

verrichtingen tot stand gebracht, welke wet de mogelijkheid bevat om een verbod tot stand te brengen tot het verrichten van bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen medische verrichtingen die gezien de maatschappelijke, ethische of juridische aspecten ongewenst zijn. Een zodanige algemene maatregel van bestuur wordt eerst voorgelegd aan de Staten-Generaal.

*NTS*

De NTS neemt op grond van de Wet op de orgaandonatie slechts één soort besluiten in de zin van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), te weten besluiten omtrent de toewijzing van organen en weefsels. Bij deze besluiten omtrent de toewijzing van organen en weefsels dient politieke beïnvloeding uitgesloten te zijn. Ook ten aanzien van deze besluiten wordt daarom de toepassing van het vernietigingsrecht uitgesloten.

*ZON*

De besluiten die ZON neemt op grond van artikel 3, eerste of tweede lid, van de Wet op de organisatie ZorgOnderzoek Nederland betreffen besluiten omtrent de subsidiëring van projecten op het terrein van gezondheidsonderzoek. De Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport heeft daarbij een algemeen sturende rol in die zin dat de minister de aandachtsgebieden aanwijst waarvoor een programma zal worden vastgesteld en het programma goedkeurt. De keuze welke concrete activiteiten ondersteund worden, dient echter uitsluitend op wetenschappelijke gronden te geschieden. Deze keuze wordt voorbereid door een programmacommissie die bestaat uit externe deskundigen op het terrein van het voorgenomen programma. Bij het uiteindelijke besluit dienen politieke argumenten geen rol te kunnen spelen. Een politieke bemoeiing ter zake zou ertoe kunnen leiden dat de keuze voor de ondersteuning van bepaalde projecten op het terrein van gezondheidsonderzoek wordt genomen op andere dan zuiver wetenschappelijke gronden wat voor het gezondheidsonderzoek in Nederland alsmede voor de praktijk waarin dat onderzoek wordt geïmplementeerd een slechte zaak zou zijn.

*NZa*

Met betrekking tot de NZa gaat het bij beslissingen in individuele gevallen bijvoorbeeld om een tariefbeschikking, een besluit om een last onder dwangsom op te leggen of om een verplichting op te leggen aan een bepaalde individuele instelling of verzekeraar vanwege aanmerkelijke markmacht. Dergelijke besluiten zijn van dien aard dat politieke beïnvloeding moet worden uitgesloten. Het past ook bij de bijzondere taak van de NZa als sectorspecifieke markttoezichthouder, dat zij onafhankelijk, zonder politieke bemoeienis tot een oordeel kan komen over een individueel geval. Om deze redenen is een vernietigingsrecht in de zin van artikel 22 van de Kaderwet onwenselijk.

Wat betreft de *Registratiecommissies medische beroepen* is sprake van een enigszins andere situatie dan bij bovengenoemde organisaties, in die zin dat de reden om het vernietigingsrecht van artikel 22 van de Kaderwet voor de Registratiecommissies buiten toepassing te verklaren niet is gelegen in het voorkomen van politieke bemoeiing met de betrokken besluiten. De besluiten in de zin van de Awb die door de Registratiecommissies worden genomen, betreffen uitsluitend besluiten omtrent de inschrijving van specialisten in een erkend specialistenregister zodat de Registratiecommissies ook alleen voor die besluiten als zelfstandig bestuursorgaan worden aangemerkt. De basis voor het nemen van de besluiten omtrent de inschrijving van specialisten ligt in artikel 14, tweede

lid, onder e, van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (Wet BIG). Het betreft hier zelfregulering door een orgaan van een privaatrechtelijke medische beroepsorganisatie (zoals KNMG en NMT) ten aanzien van een taak die zodanige beroepsorganisaties reeds voor de inwerkingtreding van de Wet BIG uitoefenden en die nauw samenhangt met de overige taken van die beroepsorganisaties. Naast het feit dat een vernietigingsrecht op groot verzet stuit bij de beroepsorganisaties, is van belang dat de Wet BIG ter zake aan de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport reeds een aantal bijzondere bevoegdheden toekent; zo behoeven onder meer de regelingen van de beroepsorganisaties over de besluitvorming met betrekking tot het instellen van een specialistenregister alsmede over de eisen die gesteld worden aan de inschrijving als specialist de instemming van de minister en kan de minister voorts de wettelijke erkenning van een specialistentitel intrekken. Een wettelijk vernietigingsrecht wordt gezien deze bijzondere situatie niet aangewezen geoordeeld.

Naar aanleiding van de opmerking van de leden van de CDA-fractie dat de betrokken minister in geval van taakverwaarlozing of bij een verkeerde belangenafweging door het zelfstandig bestuursorgaan rechtstreeks zijn verantwoordelijkheid moet kunnen nemen alsmede de in dat verband door de betrokken leden gestelde vraag hoe zich dit anders verhoudt tot de ministeriële verantwoordelijkheid, wordt het volgende opgemerkt. Voor de situatie waarin sprake is van taakverwaarlozing door een zelfstandig bestuursorgaan kent de Kaderwet aan de betrokken minister een specifieke bevoegdheid toe: deze bevoegdheid is opgenomen in artikel 23 van de Kaderwet. Dat artikel is op het Cbg, ZON, CCMO, NZa, NTS van toepassing, zodat de minister bevoegd is om bij eventuele taakverwaarlozing van genoemde zelfstandige bestuursorganen de noodzakelijke voorzieningen te treffen. Het buiten toepassing verklaren van artikel 22 Kaderwet staat hier niet aan in de weg. Wat betreft de situatie dat sprake zou zijn van een «verkeerde belangenafweging» dient onderscheid te worden gemaakt tussen de situatie dat sprake is van een juridisch onjuiste belangenafweging dan wel van een politiek onwenselijke belangenafweging. Het is uitdrukkelijk niet de bedoeling dat vernietiging van de hierboven genoemde besluiten van het Cbg, ZON, CCMO, NZa of NTS plaats kan vinden om reden dat sprake zou zijn van een politiek onwenselijke belangenafweging. Zoals hierboven is aangegeven, betreffen de betrokken besluiten nu juist besluiten ten aanzien waarvan geen politieke beïnvloeding plaats dient te vinden. In het geval van een juridisch onjuiste belangenafweging kan degene tot wie het besluit zich richt beroep instellen bij de rechter; deze zal de rechtmatigheid van het besluit beoordelen.

Wat betreft de vraag naar de verhouding met de ministeriële verantwoordelijkheid wordt opgemerkt dat de minister uiteraard politiek aanspreekbaar is voor de wijze waarop hij bij de uitoefening van zijn bevoegdheden sturing geeft aan de betrokken zelfstandige bestuursorganen alsmede toezicht op die organen houdt. De Kaderwet biedt hiervoor verschillende instrumenten die op voornoemde zelfstandige bestuursorganen van toepassing zijn. Gewezen kan bijvoorbeeld worden op de bevoegdheid van de minister om vooraf beleidsregels te stellen, de bevoegdheid om in geval van taakverwaarlozing de nodige voorzieningen te treffen, de verplichting van het betrokken orgaan om inlichtingen te verstrekken, de bepalingen met betrekking tot de verantwoording alsmede de bevoegdheid van de minister tot benoeming, schorsing en ontslag van de leden van een publiekrechtelijk zelfstandig bestuursorgaan. Daarnaast bevatten de verschillende (instellings)wetten vaak nog bijzondere, op de taak van het betrokken zelfstandige bestuursorgaan toegesneden bepalingen die in dit kader van belang zijn. Op een aantal daarvan is hierboven reeds

gewezen. Genoemd kunnen bijvoorbeeld worden de in de Wet op de organisatie ZorgOnderzoek Nederland opgenomen bevoegdheid van de minister om aandachtsgebieden aan te wijzen waarvoor ZON een programma dient vast te stellen en de bepaling dat een zodanig programma de goedkeuring van de minister behoeft alsmede de in de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg opgenomen bepaling dat regelingen van medische beroepsorganisaties over de eisen die worden gesteld aan de inschrijving als specialist de instemming van de minister behoeven.

De leden van de SP-fractie vroegen enkele voorbeelden van beslissingen die de regering niet nietig zou willen verklaren. De betrokken leden begrijpen dat het gezien de taken van sommige zelfstandige bestuursorganen en het daarmee samenhangende ethische of wetenschappelijke belang niet wenselijk is dat de minister sommige besluiten nietig kan verklaren maar vragen de regering wat specifieker aan te geven welke vorm van besluiten uitgezonderd zullen worden van artikel 22 van de Kaderwet.
Voor een nadere specificatie van de besluiten die uitgezonderd worden van de toepassing van artikel 22 van de Kaderwet wordt verwezen naar de hierboven gegeven uitgebreide motivering. Als voorbeelden van besluiten die de regering niet zou willen vernietigen kunnen genoemd worden: een besluit van het Cbg omtrent het opnemen van medicijn X op de AV-lijst, een besluit van de NTS inhoudende de toewijzing van een bepaald orgaan aan patiënt X, een besluit van de NZa tot het opleggen van een specifieke verplichting aan zorgaanbieder X ingeval die naar het oordeel van de NZa aanmerkelijke marktmacht heeft en een besluit van de CCMO in administratief beroep.

De betrokken leden vragen of het ook mogelijk is om zo nodig per keer te bepalen dat artikel 22 van de Kaderwet op een bepaald besluit niet van toepassing is.

Het buiten toepassing verklaren van artikel 22 Kaderwet dient bij wet te geschieden. Dit betekent dat het derhalve niet mogelijk is om per keer te bepalen dat artikel 22 van de Kaderwet op een bepaald besluit niet van toepassing is.

### 3. Overig

In antwoord op de vraag van de SP-fractie welke regels de regering stelt aan de bezoldiging van bestuurders van zelfstandige bestuursorganen merk ik op dat het kabinetsbeleid thans uitgaat van een maximumsalaris voor een bestuurder van een zelfstandig bestuursorgaan van € 181 773 bij een fulltime dienstverband (dit is 130% van het ministerssalaris). Deze norm is op dit moment echter nog niet vastgelegd in wetgeving. Zoals ook is meegedeeld in de brief van 2 september 2009 van de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties[1] wordt momenteel een voorstel van wet normering uit publieke middelen gefinancierde beloning topfunctionarissen voorbereid en is het voornemen dat in die wet voor de publieke sector (waar de bestuurders van zelfstandige bestuursorganen onder vallen) een maximumbedrag in euro's wordt vastgelegd, welk bedrag voor 2009 € 181 773 is.

[1] Kamerstukken II 2008/09, 28 479, nr. 46.

## ARTIKELSGEWIJS

### Artikel II

De leden van de CDA-fractie willen weten waarom de regering naast de bepaling van de Kaderwet over onverenigbare nevenfuncties ook niet expliciet voor de NZa in de Wet marktordening gezondheidszorg blijft regelen welke nevenfuncties in ieder geval als onverenigbaar moeten worden aangemerkt. De leden vinden dat over de nevenfuncties die in ieder geval als onverenigbaar moeten worden aangemerkt geen enkel misverstand mag bestaan en vrezen dat het schrappen van de huidige bepaling in dat licht ook nog eens verkeerd zou kunnen worden verstaan.

De reden om naast de in artikel 13 van de Kaderwet opgenomen algemene bepaling dat een lid van een zelfstandig bestuursorgaan geen nevenfuncties vervult die ongewenst zijn met het oog op een goede vervulling van zijn functie of de handhaving van zijn onafhankelijkheid of van het vertrouwen daarin, voor de NZa niet de bijzondere bepaling te handhaven waarin expliciet een aantal ongewenste nevenfuncties zijn opgesomd, houdt verband met een belangrijke doelstelling van de Kaderwet, namelijk het zoveel mogelijk harmoniseren van het organisatierecht voor zelfstandige bestuursorganen. Zoals in de memorie van toelichting bij de Kaderwet is opgemerkt[1], was met name de grote variatie in het organisatierecht voor zelfstandige bestuursorganen een belangrijke reden om te kiezen voor een Kaderwet voor dergelijke organisaties. In het verlengde hiervan is aan het parlement toegezegd dat bij het onder de reikwijdte van de Kaderwet brengen van een zelfstandig bestuursorgaan het beginsel van «comply or explain» zal gelden: de inrichting van de governance ten aanzien van individuele zelfstandige bestuursorganen dient dat van de Kaderwet te zijn, tenzij er een goede motivering is voor een uitzondering, waarbij het aan de wetgever is te bewaken dat de doelstelling van duidelijkheid en éénvormigheid niet lichtzinnig wordt verlaten[2]. In dit licht kan ook ten aanzien van de NZa worden volstaan met de in artikel 13 Kaderwet opgenomen algemene bepaling over ongewenste nevenfuncties en is er geen reden voor een bijzondere regeling ter zake. Ik ben het met de betrokken fractieleden eens dat uit het schrappen van de expliciete opsomming van de nevenfuncties van leden van de zorgautoriteit bij het College zorgverzekeringen, de Nederlandsche Bank NV, de Stichting Autoriteit Financiële Markten en de Nederlandse Mededingingsautoriteit op geen enkele wijze de conclusie mag worden getrokken dat de betrokken functies thans wel verenigbaar worden geoordeeld met het lidmaatschap van de zorgautoriteit. Om die reden heb ik in de toelichting op het schrappen van de betrokken bepaling expliciet opgenomen dat het laten vervallen van de opsomming van voornoemde nevenfuncties onverlet laat dat het lidmaatschap van de zorgautoriteit nog steeds onverenigbaar wordt geoordeeld met die functies en dat het lidmaatschap van de NZa, gezien artikel 13 van de Kaderwet, ook in de toekomst niet kan worden gecombineerd met de betrokken functies bij het College zorgverzekeringen, de Nederlandsche Bank NV, de Stichting Autoriteit Financiële Markten en de Nederlandse Mededingingsautoriteit. Ik ben van oordeel dat hierdoor ter zake geen misverstanden kunnen ontstaan.

De vraag van de leden van de CDA-fractie of het verbod op ongewenste nevenfuncties ook geldt voor commissies en adviesraden van de NZa, wordt negatief beantwoord. Op dit punt is overigens geen sprake van enige wijziging ten opzichte van de huidige situatie; ook thans bestaan er geen bepalingen over nevenfuncties van leden van commissies of adviesraden van de NZa. In antwoord op de vraag van de betrokken leden hoe de onafhankelijkheid dan wordt gewaarborgd, wijs ik er op dat de NZa zelf

[1] Kamerstukken II 2000/01, 27 426, nr. 3, blz. 3/4.
[2] Kamerstukken II 2004/05, 25 268, nr. 20, blz. 9 en nr. 37, blz. 2.

daarvoor een primair handhavende rol heeft: daarenboven hebben de commissies en adviesraden van de NZa geen enkele beslissingsbevoegdheid. Zij hebben slechts tot taak de NZa van informatie te voorzien en de zorgautoriteit zodoende te helpen te voldoen aan de in artikel 3:2 van de Awb opgenomen verplichting om, alvorens een besluit te nemen, de nodige kennis te vergaren. Dit heeft de NZa conform artikel 5, derde lid, van de WMG ook in haar bestuursreglement vastgelegd. Een en ander is ook in overeenstemming met de huidige wettelijke regeling voor de leden van de in artikel 59a van de Zorgverzekeringswet genoemde commissie van het College zorgverzekeringen (CVZ), welke commissie het CVZ helpt te voldoen aan artikel 3:2 van de Awb bij de zorgvuldige voorbereiding van pakketadviezen.

De leden van de CDA-fractie uiten hun twijfel omtrent het schrappen van de verplichting van de minister om jaarlijks zijn oordeel over het functioneren van de NZa en het CVZ ter kennis te brengen van de Staten-Generaal en wijzen in dit kader ook op het oordeel van de Algemene Rekenkamer die zich zorgen maakt over het vervallen van de jaarlijkse toezichtbrief en als gevolg daarvan de fragmentatie van de informatie over het beheer van de fondsen.

Op deze kwestie is ook reeds ingegaan bij de beantwoording van de vragen van de Tweede Kamer over het Jaarverslag van het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport 2008[1]. Daarin is verwezen naar de brief van 23 september 2008 en aangegeven dat geen sprake is van fragmentatie van informatievoorziening aan de Kamer. Er is op gewezen dat de betrokken zelfstandige bestuursorganen volledig uit de VWS-begroting worden betaald en dat over de begrotingsuitvoering op één moment verantwoording wordt afgelegd, namelijk in de maand mei van ieder kalenderjaar. Een aparte verantwoordingsbrief over enkele zelfstandige bestuursorganen draagt juist bij aan de fragmentatie van de informatievoorziening. Het ligt dan ook voor de hand om voor de betrokken zelfstandige bestuursorganen dezelfde lijn te kiezen als voor andere zelfstandige bestuursorganen, waarbij de Kaderwet alle mogelijkheden biedt om de democratische controle op het functioneren van zelfstandige bestuursorganen praktisch inhoud te geven.

**Artikel V**

De leden van de CDA-fractie vragen wat er met de zbo-status van de NTS gebeurt als de aan die stichting verleende vergunning verloopt.

Aan de NTS is op grond van artikel 24 van de Wet op de orgaandonatie een vergunning verleend. Een zodanige vergunning kan in de in artikel 27 van voornoemde wet genoemde gevallen worden ingetrokken. Indien de vergunning is ingetrokken, vervalt de zbo-status van de NTS.

**Artikel VII**

Voor het antwoord op de vragen van de leden van de CDA-fractie naar het schrappen van de opsomming van onverenigbare functies van leden van het CVZ (en commissies van het CVZ) alsmede naar het schrappen van het jaarlijks oordeel van de minister over het functioneren van de fondsbeheerder, wordt verwezen naar de onder Artikel II gegeven antwoorden op de overeenkomstige vragen met betrekking tot de NZa.

**Artikel IX**

De leden van de CDA-fractie verzochten om een nadere toelichting op de noodzaak om de evaluatie van de Embryowet gelijktijdig te laten plaats-

[1] Kamerstukken II 2008/09, 31 924 XVI, nr. 6.

vinden met die van de WMO. Zij vragen ten slotte wanneer de eerste evaluatie te verwachten is.

De Embryowet en de WMO bevatten beide regels voor wetenschappelijk onderzoek op het terrein van de medische wetenschap. Beide wetten formuleren daarbij een taak voor de CCMO. De huidige wettelijke termijn voor de evaluatie van de CCMO is een keer in de vier jaren. In artikel 39, eerste lid, van de Kaderwet is voor de evaluatie van een zelfstandig bestuursorgaan evenwel een termijn van een keer in de vijf jaar geregeld. Ook de wettelijke termijn voor evaluatie van de WMO is thans reeds eens in de vijf jaren. Dit betekent dat in de toekomst uitsluitend voor de evaluatie van de Embryowet een wettelijke termijn van eens in de vier jaar zou gelden. Dat is onwenselijk. Aangezien de evaluatie van de CCMO betrekking zal hebben op de taakuitoefening in het kader van beide wetten, heeft het de voorkeur de drie termijnen gelijk te trekken, zodat de verschillende evaluaties in onderlinge samenhang kunnen worden beoordeeld. Een voordeel is dat een samenhangend standpunt over de betrokken evaluaties kan worden uitgebracht. In dit verband wordt er op gewezen dat een en ander niet betekent dat er slecht één evaluatieonderzoek zal moeten plaatsvinden; afzonderlijke onderzoeken zijn uiteraard mogelijk.
De eerste evaluaties van de Embryowet en de WMO vinden plaats in 2010. Dit betekent dat gelijktrekking van de evaluatietijdstippen relatief eenvoudig is te realiseren door bij gelegenheid van de onderhavige wetswijziging de termijnen voor de (zelf)evaluatie van de CCMO, de evaluatie van de WMO en de evaluatie van de Embryowet alle op eens in de vijf jaar te stellen.

De minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
A. Klink